

DE TERRA ENDINS DE MAR ENLLÀ

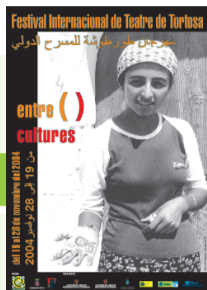
TEATRE

SALVAT TORNA A CASA

XAVIER BORRÀS → DIRECTOR D'USERDA

Fa uns dies l'il·lustre Ricard Salvat (Tortosa, 1934) –catedràtic d'Arts Escèniques a la UB, recentment ingressat a la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi–, l'home del Teatre Català en majúscules, em comentava que s'havia adonat que cada vegada feia servir més el tortosí. Jo li vaig dir que, segurament, el fet d'estar preparant el Festival Internacional de Teatre de Tortosa, Entrecultures, hi tenia a veure. «Potser sí –va dir-me–, el fet és que sobretot he recuperat lèxic». De qualsevol manera, com que jo tinc la sort, per l'arrel paterna, de si fa no fa parlar gandesà, xalo molt amb en Salvat quan la fem petar, i més ara amb motiu del nou repte que significa aquest magnífic festival, que se celebrarà del 19 al 28 de novembre a la capital del Baix Ebre, on destaca un monogràfic dedicat al teatre iraquí i la participació de països com Palestina i el Marroc, a més d'espectacles de Catalunya i de l'Estat espanyol. «El festival marcarà una època», diu Salvat. De fet, mai no s'havia fet un intent de diàleg cultural tan important amb el món àrab. En Salvat em recorda que Tortosa havia estat l'última ciutat a perdre la seva identitat àrab. «Encara ara està considerada per alguns països àrabs com una capital d'Al-andalus».

A més de l'Iraq – un dels plats forts del festival, amb obres com *Morir a Bagdad* i *L'incendi de la violeta* –, el Festival Entrecultures també comptarà amb companyies del Marroc, del Senegal i d'Algèria, a més dels titelles gegants de Tunísia. La participació de Palestina es veurà reduïda a un espectacle de titelles i a alguna companyia que no podrà comptar amb actors menors de 30 anys (no els permeten sortir del país). També veurem un espectacle del poeta tortosí Albert Roig sota el títol *Lleons al jardí*, dedicat al pensador nascut a Tortosa Abu Becker. La capital del Baix Ebre comptarà amb la participació de 15 companyies i tindrà com a escenari principal el Teatre Auditori Felip Pedrell, a més del Polvorí, l'antic Escorxador (futur centre cultural de la ciutat), i la Llotja del Parc municipal.

LLIBRES

GUIA DE LA BARCELONA INSOSTENIBLE

Guia de la Barcelona insostenible

Rere la Barcelona *fashion*, la ciutat «guapa» de Clos i el Fòrum, «imperava un model de gestió i desenvolupament urbà negatiu per al medi ambient, les necessitats socials i la vida urbana», segons denuncien Ecologistes en Acció, una crítica que ha pres forma de llibre en la *Guia de la Barcelona insostenible*, que repassa un total de 35 qüestions puntals, vistes amb ull crític, notícies i documentació: des de les ofensives de les immobiliàries sobre el territori i l'especulació, l'hiperconsum i la generació creixent de residus, com l'augment accelerat de contaminació atmosfèrica i acústica, l'increment del trànsit i les ampliacions del port i l'aeroport, passant per l'augment de l'exclusió social i la pobresa, o l'impacte de les grans obres i gratacels. Ecologistes en Acció pretenen contrarestar l'ús «cada vegada més propagandístic i abús del terme sostenibilitat en el discurs de les administracions i grans empreses». La guia incideix tant en la responsabilitat compartida d'empresaris i polítics, que actuen en funció del mercat, com en la de l'Ajuntament, per la seva «falta de decisió i polítiques contradictòries», i en els ciutadans «que adopten formes de vida agressives i eludeixen el compromís, promovent l'augment del transport privat, l'excés de residus i l'hiperconsum». (Més informació: www.ecologistesenaccio.org).

L'ESPERIT I LA TERRA

NICOLAU MARGALLÓ

La nova societat postindustrial ha generat un consum desorbitat de tota mena de béns sense un rerefons clar que doni sentit al consum: és el consum pel consum. Aquest nivell de dilapidació de béns és insostenible, és socialment injust i no respon a cap necessitat intrínsecament humana. La tasca de construir un món sostenible avançaria espectacularment si les persones i les institucions religioses, d'una banda, i els ecologistes, els ambientalistes i els defensors del desenvolupament sostenible, de l'altra, fessin seves les inquietuds bàsiques mútues. Ara bé, per a aconseguir-ho, caldria superar la manca de confiança que fa tant de temps que marca aquestes dues comunitats. Vet aquí el rerefons d'aquest llibre de Gary Gardner (*L'Esperit i la Terra. La religió i l'espiritualitat en la recerca d'un món sostenible*), director del World Watch Institute, editat enguany pel Centre Unesco de Catalunya i Editorial Claret. L'obra destaca les coincidències entre els creients de les diverses religions i els defensors del medi ambient, i la necessitat d'aplegar esforços per un món millor. L'assaig parteix de la constatació de les coincidències entre dos grups que «observen el món des d'una perspectiva moral». En aquest sentit fa un repàs de la visió de la natura que tenen les diverses tradicions religioses i d'alguns enfocaments morals que comparteixen amb els moviments ecologistes, com ara el consum ètic.

A Gas Natural també treballem per als que mai necessitaran la nostra energia.

Al Grup Gas Natural estem compromesos amb la utilització, sàvia i responsable, dels recursos naturals. Perquè el nostre entorn és, també, la nostra llar.